

L'AMOR I EL SEU SINÒNIM ESTIMAR

per GRISELDA COS I BOADA,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Avui, el centre de la Paraula de Déu que hem escoltat és l'AMOR i el seu sinònim ESTIMAR. Aquestes dues paraules constitueixen l'ànima de la milícia cristiana. I també del monacat. Militar estimant!!!

La vida sempre hauria de poder ser una qüestió d'amor i m'agrada remarcar que el fragment amb què avui acaba el relat evangèlic estableix una estreta relació entre amor i obediència, ja que el manament de Jesús va acompanyat de dos imperatius: manteniu-vos i estimeu! Benet féu també d'aquest manament allò essencial de la vida del monjo, dient: «No anteposar res a l'amor del Crist». I de l'obediència, diu que «és pròpia d'aquells que res no s'estimen tant com el Crist» (RB 5,2).

Estimar és la dinàmica del viure de Déu, que ha consistit a lliurar, fins i tot, el seu Fill per aquells que estima. I nosaltres som aquests estimats a qui el Crist estima tal com Ell és estimat pel Pare. En dir: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima», Jesús no estableix només una comparació de semblança, sinó que afirma que ens estima amb el mateix amor amb què Ell és estimat.

La mort de Jesús ens ha revelat l'acte suprem de l'amor de Déu. Crist, morint, ha acomplert la revelació divina de l'amor. Per això la mesura del nostre amor ha de ser també estimar sense mesura.

És també, aquest, el centre de la carta de Joan, fonamentada en estimar i no estimar.

Avui sembla que Jesús s'ha oblidat de dir que hem «d'estimar Déu». Més aviat ha insistit en què ens hem de deixar estimar per ell i mantenir-nos-hi en una actitud permanent. En dir-nos que hem d'estimar com ell, no podem desviar la mirada de la Creu, on ens manifestà al màxim la seva estimació.

Un altre mot central de l'evangeli d'avui és la paraula *amics*. Paraula fonamentada en el coneixement, la confiança, l'amistat i l'amor. «A nosaltres, Jesús, ens ha fet saber tot allò que ell ha sentit del seu Pare».